

Že nevíš, čím si právě listuju? No jasně, stejně jako ty mám v ruce třetí díl svých sebraných spisů a jsem na něj patřičně hrdý! Jen se zamysli, kolika literárním hrdinům se poštěstilo mít na kontě trilogii? S Pánem prstenů jsme teď nastejno, Harry Potter ještě pravda o něco málo vede, ale třeba Malý princ, jenom jedna jediná knížka! Břídil! Jestli já nezačínám být trochu slavný, hm? Kdepak, neboj, dělám si legraci, Vrāpka je detektiv skromný a stojí všemi čtyřmi tlapami pevně na zemi.

Místo nepatřičného chvástání ti radši povím, co všechno v knížce najdeš. Samozřejmě spoustu případů

z Mateřidoušky, taky pár úplně nových, neokoukaných, a navíc povídaní o dalším velkém případě. No, velkém, jak se to vezme... Což o to, práce to byla náramná, musel jsem slídit, pátrat, čmukat, rozmýšlet, stopovat, vyslychat, třídít, analyzovat, syntetizovat, dedukovat jako snad nikdy předtím, samým pátráním a staráním mi na čumáku zešedivěly hned čtyři chlupy... Ale na druhou stranu jsem snad ještě nikdy nepátral po ničem tak titěrném a prťavoučkém. Že je to nějaké zamotané a záhadné? Tak já ti hned povyprávím, jak se to celé seběhlo:

Bylo parné nedělní odpoledne a my jsme s Čendou hráli ve stínu lípy čtvrtou šachovou partii v řadě. Slunce ze mě pomalu vyrábělo křížalu, oční víčka se klížila..., když se k nám do zahrady náhle vřítel vysoký hubený pán, slzy z něho stříkaly na všechny strany a volal:

KOMISAŘI, KOMISAŘI, NEMÁM BLECHY!

CHRRR... CHRRR...